

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 25 Μαΐου 2017

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης
- Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «Ανάγκη επανεξέτασης του καθεστώτος εγκατάστασης και λειτουργίας των σταθμών βάσης κεραιών κινητής τηλεφωνίας»

Αυθαιρεσία εντός ενός κατευθυνόμενου «πλαισίου νομιμότητας» χαρακτηρίζει το υπάρχον καθεστώς εγκατάστασης και λειτουργίας των βάσεων κεραιών κινητής τηλεφωνίας. Η πυκνότητα των σταθμών αυξάνεται σημαντικά, ειδικά στα αστικά κέντρα και η ανησυχία των πολιτών κορυφώνεται, καθώς δηλώνουν απροστάτευτοι αφού διαπιστώνουν από τη μια την εύκολη διαδικασία αδειοδότησης των σταθμών βάσης και από την άλλη την απουσία προληπτικών ελέγχων και τις περιορισμένες δυνατότητες κατασταλτικών μέτρων, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι δεν αποξηλώνονται οι μη σύννομα τοποθετημένες κεραίες.

Καθώς αναδεικνύεται η αδυναμία της πολιτείας, οι κάτοικοι των περιοχών που πλήττονται προσφεύγουν στη δικαιοσύνη για την προστασία τους, η οποία τους δικαιώνει συστηματικά. Σύμφωνα με τη γενικότερη νομολογία, τα ελληνικά δικαστήρια έχουν αποφανθεί σχετικά με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, ότι δεν διασφαλίζει επαρκώς την ανθρώπινη υγεία. Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει επίσης σαφώς εκφράσει την άποψη ότι το υπάρχον νομικό καθεστώς δεν «προφυλάσσει» το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Ενδεικτικά αναφέρονται αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (2061/2009) και Πατρών (303/2017) που διατάσσουν την απομάκρυνση της κεραίας και αναφέρονται μέχρι και σε προσβολή της προσωπικότητας, ακόμα και αν η κεραία έχει νόμιμα αδειοδοτηθεί, ενώ η νομολογία του Πρωτοδικείου Μυτιλήνης εδώ και χρόνια είναι απολύτως πάγια και καθοριστική στην απαγόρευση εγκατάστασης Σταθμών Βάσης Κινητής Τηλεφωνίας, εντός πυκνοκατοικημένων περιοχών (πχ. 344/2013, 153/2013, 722/2010, 1613/2007).

Ο Συνήγορος του Πολίτη από το Νοέμβριο 2003, με την Ειδική Έκθεση: «*Σταθμοί Βάσης Κινητής Τηλεφωνίας, Μακροχρόνια Έκθεση στη μη Ιοντίζουσα Ακτινοβολία*», επεσήμανε το προβληματικό θεσμικό πλαίσιο και τις ελλείψεις του ως προς την ικανοποίηση της αρχής της προφύλαξης. Ωστόσο, οι προτάσεις που κατέθεσε δεν εισακούστηκαν, με τις κυβερνήσεις, σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας που ακολούθησε, να επιδεινώνουν την κατάσταση

αυξάνοντας τα περιθώρια «αυθαιρεσίας» των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας. Επισημαίνεται ότι με το πρόσφατο Α.Π.: Φ.1300.2/22372/15-06-2016 έγγραφό του προς τον Υπουργό Υποδομών και Δικτύων, ο ΣΤΠ επανήλθε, αξιολογώντας την υφιστάμενη νομοθεσία και προτείνοντας λύσεις.

Στο Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Απριλίου 2009 σχετικά με τα προβλήματα υγείας που σχετίζονται με τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία πραγματοποιούνται γενικές προτάσεις με στόχο την αλλαγή κατεύθυνσης στο καθεστώς προστασίας από την έκθεση σε αυτά, που αφορούν σε κοινή χρήση υποδομών, σε μέτρα σχετικά με τις αποστάσεις μεταξύ πομπών και περιοχών και την κατεύθυνση της κεραίας εκπομπής σε σχέση με χώρους κατοικίας, στη δημιουργία οδηγού διαθέσιμων τεχνολογικών επιλογών για τη μείωση του βαθμού έκθεσης και στην ένταξη των σταθμών βάσης σε κάποιο επίπεδο χωρικού σχεδιασμού.

Στο Ψήφισμα 1815/2011 του Συμβουλίου της Ευρώπης μεταξύ άλλων, προτείνεται στα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα εύλογα μέτρα για τον περιορισμό της έκθεσης σε ηλεκτρομαγνητικά πεδία, να επανεξετάσουν την επιστημονική βάση για τα όρια ασφαλείας που έχουν τεθεί και να λάβουν υπόψη εξίσου θερμικές και μη επιδράσεις της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, να προωθήσουν την ανάπτυξη και χρήση νέων τεχνολογιών, να εντείνουν το δημόσιο διάλογο μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων. Ιδιαίτερη σημασία έχει η επισήμανση ότι σε περίπτωση που αναμένουμε αποτελέσματα πέραν πάσης αμφιβολίας από επιστημονικές και κλινικές έρευνες, πριν από την επιβολή αυστηρών προληπτικών μέτρων, το κόστος για την υγεία και την οικονομία θα είναι υψηλό, όπως συνέβη στο παρελθόν με τον αμίαντο, τη βενζίνη με μόλυβδο και τον καπνό.

Επίσης, σε ό,τι αφορά το θέμα της επικινδυνότητας της δημόσιας υγείας και των επιτρεπόμενων ορίων έκθεσης του κοινού στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία που εκπέμπουν οι σταθμοί βάσης κινητής τηλεφωνίας πέραν των μελετών, έχουν πλέον χαρακτηριστεί και από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας ως πιθανά επικίνδυνες (καρκινογόνες) και προκαλούσες προβλήματα στην ανθρώπινη υγεία (Μάιος 2011).

Δικαιοσύνη, ανεξάρτητες αρχές, ευρωπαϊκοί φορείς προκρίνουν την επανεξέταση του ζητήματος εδώ και μια δεκαετία. Δυστυχώς η Πολιτεία δεν έχει ανταποκριθεί μέχρι σήμερα και οι πολίτες στρέφονται προς τις δικαστικές αρχές για την προστασία τους, αναλαμβάνοντας δαπάνες σε χρόνο και χρήμα και επιβαρύνοντας τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Οι κάτοικοι σε αστικά κέντρα, όπως είναι και η πόλη της Μυτιλήνης μάχονται για το αυτονόητο, το δικαίωμά τους στην υγεία, ζητώντας να υπερισχύσει του δικαιώματος στην επιχειρηματικότητα των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας.

Επί του παρόντος, το θεσμικό πλαίσιο για τους σταθμούς βάσης χαρακτηρίζεται από πολυπλοκότητα και αποσπασματικότητα. Το πλήθος των διατάξεων, οι διαδοχικές τροποποιήσεις, η πληθώρα εξαιρέσεων και τακτοποιήσεων, οι ξεπερασμένες διατάξεις περί των ορίων εκπομπών (από το 2000, ακόμα και όταν αυτά μεταγενέστερα μειώθηκαν για ειδικές περιπτώσεις), προφανώς δεν εξυπηρετούν τη βασική αρχή της προφύλαξης και της ασφάλειας δικαίου. Ως απολύτως αναγκαία κρίνεται η κωδικοποίηση

της σχετικής νομοθεσίας, στο πλαίσιο της οποίας θα ενταχθούν και οι αναγκαίες τροποποιήσεις σε άλλους Κώδικες, με την κατ' ελάχιστο επανεξέταση ζητημάτων όπως τα όρια εκπομπής και έκθεσης, οι διαδικασίες αδειοδότησης, ο περιορισμός των υπερεξουσιών της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), η ένταξη των σταθμών βάσης σε ένα χωρικό σχέδιο, η κατάργηση της εκ των υστέρων νομιμοποίησης αυθαιρεσιών. Ως βασικός γνώμονας πρέπει να οριστεί η ουσιαστική τήρηση της αρχής της προφύλαξης.

Σχετική μόνο αξία διαθέτουν τα ισχύοντα όρια ασφαλείας, αφού πρόκειται για θέμα ανοικτό στην επιστημονική έρευνα. Τα όρια αυτά ποικίλουν στις διάφορες έννομες τάξεις. Επιστήμονες υποστηρίζουν ότι τα όρια της ΚΥΑ 53571/3839/6.9.2000 δεν είναι ασφαλή γιατί έχουν τεθεί πριν από πολλά χρόνια, ενώ οι σχετικές έρευνες έχουν προχωρήσει. Χαρακτηριστικά αναφέρεται η άποψη ότι τα ισχύοντα όρια εκπομπής και έκθεσης στις μη ιονίζουσες ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες βασίζονται μόνο στις θερμικές επιδράσεις από υψηλής έντασης πεδία και δεν λαμβάνουν υπόψη τις μη θερμικές επιδράσεις, την κυματομορφή των ακτινοβολιών ως ισχυρό βιολογικό παράγοντα, τη συνεχή και ταυτόχρονη έκθεση του πληθυσμού σε πολλαπλές πηγές ακτινοβολίας (αύξηση της ηλεκτρομαγνητικής ρύπανσης), τη διαφορετική απορρόφηση των ακτινοβολιών από ευαίσθητες ομάδες πληθυσμού (π.χ. εγκύους, παιδιά κλπ). Σε κάθε περίπτωση, η επιστημονική αβεβαιότητα αποτελεί τεκμήριο υπέρ της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, με βάση την αρχή της προφύλαξης που συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου.

Από το 2012 και μετά, με την αναθεώρηση της βασικής νομοθεσίας για την περιβαλλοντική αδειοδότηση και την έκδοση του Ν. 4014/2011 και της ΥΑ 1958/2012, όλοι οι σταθμοί βάσης εντός των πόλεων κατατάσσονται στη Β' κατηγορία έργων και δραστηριοτήτων, καθότι χαρακτηρίζονται από τοπικές και μη σημαντικές μόνο επιπτώσεις στο περιβάλλον και υπόκεινται σε γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς, ενώ ταυτόχρονα εξαιρούνται από τη διαδικασία οι εγκαταστάσεις χαμηλής ηλεκτρομαγνητικής περιβαλλοντικής όχλησης. Η αλλαγή ήταν σημαντική. Πλέον, για την εγκατάσταση και λειτουργία των σταθμών βάσης στον αστικό ιστό, στους χώρους δηλαδή με τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή πυκνότητα, δεν απαιτείται Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, παρά μόνο η δήλωση υπαγωγής στις Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις της ΚΥΑ οικ.174610/2014, μια υπεύθυνη δήλωση δηλαδή, ότι θα τηρούνται συγκεκριμένοι γενικοί όροι και κανόνες.

Η υπ' αριθ.277/2014 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ αφορά στο καθεστώς Δήλωσης Υπαγωγής στις Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ). Το ζήτημα αιχμής που αναμένεται πλέον, να κριθεί από το ανώτατο δικαστήριο, έχει, ως αφετηρία, την άποψη, ότι έπρεπε να ανασταλεί η εκτέλεση τόσο της απόφασης του Προέδρου της ΕΕΤΤ, όσο και της Δήλωσης Υπαγωγής σε ΠΠΔ, *«ενόψει της υφιστάμενης επιστημονικής αβεβαιότητας, τόσο ως προς το βαθμό του κινδύνου από την έκθεση στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία που εκπέμπουν οι κεραιές κινητής τηλεφωνίας, όσο και ως προς τις συνέπειες που αυτή ενδέχεται να προκαλέσει στον ανθρώπινο οργανισμό και σύμφωνα με την αρχή της προφύλαξης, η οποία είναι ερευνητέο, εάν τηρείται πλέον με το νέο καθεστώς υπαγωγής των κεραιών κινητής τηλεφωνίας*

σε πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις, χωρίς την έκδοση προηγούμενης ρητής πράξης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων».

Αντίθετα, σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, οι σταθμοί βάσης που εγκαθίστανται σε περιοχές ενταγμένες στο δίκτυο Natura 2000 (εκτός ορίων οικισμών) κατατάσσονται στην Α2 κατηγορία έργων και δραστηριοτήτων, καθότι θεωρείται ότι ενδέχεται να προκαλέσουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Στην προκειμένη περίπτωση είναι σαφές ότι ο νομοθέτης εκτιμά ότι η αξία των φυσικών οικοσυστημάτων είναι μεγαλύτερη αυτής του δομημένου, ανθρωπογενούς αστικού οικοσυστήματος και κατά συνέπεια χρήζουν αυξημένης προστασίας. Ωστόσο, η συγκεκριμένη λογική έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το βασικό σκοπό της προστασίας του περιβάλλοντος, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 1 του Ν.1650/1986, σύμφωνα με το οποίο: «Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση θεμελιωδών κανόνων και η καθιέρωση κριτηρίων και μηχανισμών για την προστασία του περιβάλλοντος, έτσι ώστε ο άνθρωπος, ως άτομο και ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, να ζει σε ένα υψηλής ποιότητας περιβάλλον, μέσα στο οποίο να προστατεύεται η υγεία του και να ευνοείται η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Η προστασία του περιβάλλοντος, θεμελιώδης, αναπόσπαστο μέρος της πολιτιστικής και αναπτυξιακής διαδικασίας και πολιτικής, υλοποιείται κύρια μέσα από το δημοκρατικό προγραμματισμό». Η προστασία του περιβάλλοντος έχει καλώς ή κακώς ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα. Στις επίμαχες διατάξεις, ο άνθρωπος και η πολιτισμική, αναπτυξιακή και πολιτική του λειτουργία εντός των πόλεων δεν προστατεύονται στο βαθμό που προστατεύονται τα φυσικά οικοσυστήματα και η συγκριτικά περιορισμένη λειτουργία του ανθρώπου σε σχέση με αυτά. Ωστόσο, είναι ανεπίτρεπτο να επιλέγουμε συνειδητά να κάνουμε εκπτώσεις στην προστασία του δομημένου περιβάλλοντος, του βασικού ενδιαφέροντος του ανθρώπινου είδους. Την τελευταία εικοσαετία, η ρύπανση από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία ήρθε να προστεθεί στην ατμοσφαιρική (ηχορύπανση, φωτορύπανση, καυσαέρια) στην ρύπανση των υδάτων και των εδαφών. Πρέπει επιτέλους να στρέψουμε πραγματικά την προσοχή μας και να στοχεύσουμε στη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, στο οποίο έχει οδηγηθεί να διαβιεί η πλειοψηφία των πολιτών. Χαρακτηριστική είναι η 277/2014 Απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, αναφορικά με σταθμό βάσης εντός αστικού ιστού, σύμφωνα με την οποία: «... κρίνει ότι, ενόψει της υφιστάμενης επιστημονικής αβεβαιότητας, τόσο ως προς το βαθμό του κινδύνου από την έκθεση στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία που εκπέμπουν οι κεραιές κινητής τηλεφωνίας, όσο και ως προς τις συνέπειες που αυτή ενδέχεται να προκαλέσει στον ανθρώπινο οργανισμό (πρβλ ΕΑ 912/2008, 741/2008) και σύμφωνα με την αρχή της προφύλαξης, η οποία είναι ερευνητέο εάν τηρείται πλέον με το νέο καθεστώς υπαγωγής των κεραιών κινητής τηλεφωνίας σε πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις χωρίς την έκδοση προηγούμενης ρητής πράξης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (πρβλ. ΣτΕ 1264/2005 Ολ.) και ύστερα από την αντικατάσταση των διατάξεων των άρθρων 3 και 4 του ν. . 1650/1986, πρέπει να ανασταλεί η εκτέλεση τόσο της ... απόφασης του Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων όσο και της ... δήλωσης της δικαιούχου εταιρείας Υπαγωγής σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις». Βασική προϋπόθεση είναι η τροποποίηση των ανωτέρω διατάξεων, ώστε να απαιτείται διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης για την εγκατάσταση και λειτουργία των σταθμών βάσης κεραιών κινητής

τηλεφωνίας, στην οποία κατ' ελάχιστο, θα αναπτύσσονται εναλλακτικά σενάρια χωροθέτησης και εμπειριστατωμένα θα αξιολογούνται οι επιπτώσεις των ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών.

Μονόδρομο αποτελεί η ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του ζητήματος μέσω του χωρικού σχεδιασμού. Στο πλαίσιο της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής, η Πολιτεία οφείλει να θέσει τις κατευθύνσεις χωρικής (και όχι μόνο) οργάνωσης των συγκεκριμένων υποδομών τηλεπικοινωνίας, όπως γίνεται και με άλλα είδη δικτύων (π.χ. μεταφορών) στοχεύοντας ταυτόχρονα στην κάλυψη των αναγκών επικοινωνίας και στην προστασία ανθρώπων και περιβάλλοντος.

Ενόψει των ανωτέρων και της υποχρέωσης της πολιτείας να προστατεύει τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον, έχουν γίνει πολλές προτάσεις για την αναγκαιότητα λήψης, άμεσα δέσμης μέτρων, ενδεικτικά:

- Υπαγωγή των σταθμών βάσης κινητής τηλεφωνίας σε περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση και όχι στις ΠΠΔ. Εξέταση εναλλακτικών με υποχρεωτική συνεγκατάσταση [χρήση μιας κεραιάς].
- Θέσπιση ελαχίστων αποστάσεων από κατοικημένες περιοχές, ειδικά κτίρια και ευπαθής ομάδες, για την εγκατάσταση των κεραιών κινητής τηλεφωνίας [οι αποστάσεις αυτές έχουν αναφερθεί ενδεικτικά σε αρκετές εργασίες, με επικρατούσα αυτή των 300μ].
- Επανεξέταση και μείωση των ορίων ασφαλούς έκθεσης (ορίων επικινδυνότητας) που έχουν θεσπισθεί τα οποία, βασίζονται μόνον στις θερμικές επιπτώσεις. Η μείωση θα πρέπει να είναι ουσιαστική [δραστική] σύμφωνα με υφιστάμενες προτάσεις των επιστημόνων. Ενδέχεται δε να γίνει σταδιακή μείωση έτσι ώστε να δοθεί χρόνος προσαρμογής και επανασχεδιασμού του δικτύου.
- Υποχρεωτική σήμανση των κεραιών κινητής τηλεφωνίας. Στην είσοδο του ακινήτου που στην οροφή υπάρχει κεραία να υπάρχει ένδειξη ότι το ακίνητο είναι βάση κεραιάς κινητής τηλεφωνίας.
- Κατανομή συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων ανά υπηρεσία και υποχρεωτική εφαρμογή των προβλέψεων κυρώσεων. Στελέχωση ανεξάρτητου μηχανισμού ελέγχου με συμμετοχή του Υπουργείου Υγείας στους παραπάνω.
- Θεσμοθέτηση με Νόμο της αποξήλωσης των παράνομα τοποθετημένων κεραιών με έξοδα της εταιρείας και επίβλεψη αρμόδιας πολεοδομίας - δήμου και αποκεντρωμένης διοίκησης. Σημειώνεται ότι έχουν δοθεί κατ' επανάληψη πολυετείς διορίες για νομιμοποίηση των κεραιών χωρίς αποτέλεσμα.
- Αφαίρεση άδειας παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε κάθε εταιρία που θα εγκαθιστά κατ' εξακολούθηση παράνομα κεραιές κινητής τηλεφωνίας.

Σε συνέχεια των παραπάνω ερωτώνται τα αρμόδια υπουργεία:

- Ποιες είναι οι προθέσεις τους σχετικά με την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος έναντι των επιπτώσεων από την αυξανόμενη έκθεση στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία; Πως αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο δραστηκής μείωσης των ορίων ασφαλούς

έκθεσης του πληθυσμού στην ακτινοβολία με την παράλληλη θέσπιση αποστάσεων ασφαλείας;

- Ποια μέτρα θα λάβουν προκειμένου να επανεξεταστεί το θεσμικό πλαίσιο εγκατάστασης και λειτουργίας σταθμών βάσης κεραιών κινητής τηλεφωνίας στην κατεύθυνση της τήρησης της νομιμότητας, της θέσπισης – εφαρμογής διαδικασιών απομάκρυνσης των παράνομων κεραιών, της επιβολής αυστηρών κυρώσεων στους παραβάτες και της οριστικής αντιμετώπισης του ζητήματος; Μεταξύ αυτών, εξετάζεται και η τροποποίηση της νομοθεσίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης;

Οι καταθέτοντες βουλευτές

Πάλλης Γεώργιος

Καφαντάρη Χαρά

Ακριώτης Γεώργιος

Αντωνίου Χρήστος

Αυλωνίτου Ελένη

Βάκη Φωτεινή

Βράντζα Παναγιώτα

Γάκης Δημήτριος

Γεννιά Γεωργία

Γεωργοπούλου-Σαλτάρη Ευσταθία (Έφη)

Γιαννακίδης Ευστάθιος

Δημαράς Γεώργιος

Δριτσέλη Παναγιώτα

Εμμανουηλίδης Δημήτριος

Θελερίτη Μαρία

Θεοφύλακτος Ιωάννης

Θραψανιώτης Εμμανουήλ

Ιγγλέζη Αικατερίνη

Ζεϊμπέκ Χουσεΐν

Καματερός Ηλίας

Καραγιάννης Ιωάννης

Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)

Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)

Κατσαβριά-Σιωροπούλου Χρυσούλα

Κάτσης Μάριος

Κοζομπόλη – Αμανατίδη Παναγιώτα

Κωνσταντινέας Πέτρος

Λιβανίου Ζωή

Μανιός Νικόλαος

Μιχελής Αθανάσιος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης

Μορφίδης Κωνσταντίνος

Μουμουλίδης Θεμιστοκλής

Μουσταφά Μουσταφά

Μπαλαούρας Γεράσιμος (Μάκης)

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Ντζιμάνης Γεώργιος

Πάντζας Γεώργιος

Παπαδόπουλος Νικόλαος

Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)

Παυλίδης Κωνσταντίνος

Ρίζος Δημήτριος

Σαρακιώτης Ιωάννης

Σεβαστάκης Δημήτριος

Σιμορέλης Χρήστος

Σκούφα Ελισσάβη (Μπέττυ)

Σπαρτινός Κωνσταντίνος

Σταματάκη Ελένη

Σταμπουλή Αφροδίτη

Στέφος Ιωάννης

Στογιαννίδης Γρηγόριος

Συρίγος Αντώνιος

Τζαμακλής Χαρίλαος

Τριανταφύλλου Μαρία

Ψυχογιός Γεώργιος

